

Matth. 9. n. 11. Et videntes Pharisei dicebant discipulis ejus: Quare cum publicanis, & peccatoribus manducat Magister vester?

VERSIONES.

Vatablus. Cur cum publicanis, & peccatoribus sumit cibum præceptor vester. Syriacus. Quare cum publicanis, flagitiosisque edit Magister vester?

ALTER TEXTUS.

Matth. 2. n. 16. Et Scribæ, & Pharisei videntes, quia manducaret cum publicanis, & peccatoribus, dicebant discipulis ejus: Quare cum publicanis, & peccatoribus manducat, & bibit Magister vester?

Luc. 5. n. 30. Et murmurabant Pharisei, & Scribæ eorum, dicentes ad discipulos ejus: Quare cum publicanis manducatis, & bibitis.

EXPOSITIO.

86. Tria respondeanda.

TRIA hic consideranda veniunt, calumniatores, & ad quos refertur calumnia, & ipsa obmurmuratio. Calumniatores, videntes Pharisei, quod Christus accumberet in mensa cum Publicanis, & peccatoribus, & cum illis erat multa turba aliorum, & in illis erant Pharisei, qui de vitæ sanctitate gloriabantur, & etiam Marcus & Lucas adjungunt Scribas, qui de Scripturarum scientia inflati erant, velut zelo probitatis vitæ, & Scripturæ Christum calumniabant, moti ad hoc invidia, qua maxime cruciabantur ex operibus Christi, unde illum malignè obscurare intendebant, tum etiam commoti sua superbia, ut ait Abulensis 9. 52. ad ostendendum se Christo meliores; nam ipsi publicanos devitabant, quos Christus admittebat, & miserè, & obsecrati Pharisei odio, & invidia, non considerant eximiam Christi charitatem, pietatē, ac mansuetudinem, sed tantum id, quod protervè intelligebant, unde ex sua mala affectione murmurationis materiam arripiebant.

87. Hæretici imitentur discipulis ejus, non dicunt Christo, sed discipulis ejus, & hoc clam, & absconditè, & ab ipso Domino, quia ejus infinita sapientiā timebant, quam multoties experti erant in suis calumniis refellendis. Unde discipulos petunt, tanquam adhuc rudes, & parum paratos ad respondendū, ut ita si fieri posset, eos à magistro abducant, &

avertant. In hoc diaboli artem tanquam ejus membra secuti, qui primò non Adamum, sed mulierē, ut rudiorē aggressus est, Chrylost. homil. 31. notat Euhym. Vide autem, ait, quod quando discipuli peccare videntur, præceptor adversus illos dicunt: Ecce discipuli tui faciunt, quod non licet facere sabbatis, quando verò præceptor, ut nunc apud discipulos illum calumniatur, dolosè agens. Phariseorum nequitia, Magistrum hic accusant apud discipulos, alibi verò, ad Magistrum dicunt. Quare nos, & Pharisei, jejunamus frequenter. Discipuli autem tui non jejunant. Et iterum. Quare discipuli tui transgrediuntur traditiones seniorum. Quando discipuli videbantur deliquisse, apud Magistrum eos deferunt, ut sic murmurandi, ac dissidia seminandi haberent occasiones.

D Chrylost. Euhym.

Dissordis seminatores.

Tertiò, ipsa calumnia. Quare cum publicanis, & peccatoribus manducat Magister vester. Sic etiam scribit Marcus, qui addidit, & bibit. Aliter verò hoc narrat Lucas referendo ad discipulos, sic scribit. Quare cum publicanis & peccatoribus manducatis & bibitis. Pharisei hæc omnia dixerunt, ut notat Abulensis 9. 56. & Toletus in S. Lucam n. 60. scilicet, Quare Magister vester, & vos manducatis. Tamen, ut ait D. Aug. lib. 2. de consensu Evang. c. 27. quòd duo priores Evangelistæ expellerunt solum Christum, quia calumniantium intentio præcipue intra illum erat, Dicebant, Quare cum publicanis, & peccatoribus. Phariseorum nequitia, ut notat D. Paschasius; qui alios peccatores, & Publicanos censebant, & se justos judicabant, & tamen illis frequenter ex Christi mensa recedebant justificati, & isti in sua malitia, ac obduratione remanebant obfirmati. Et dicunt, Magister vester, tanquam suggillantem, ac reprehendentem magistrum, & doctrinam, qui factò, & opere docebat, cum peccatoribus, & Publicanis manducandum. Perpende tamen cum Alberto Magno, quomodo isti Pharisei in suis cogitationibus decipiantur, nam in eo quod Christo detrahunt, inde maxime ejus misericordiam, ac benignitatem publicatam faciunt, quòd tales peccatores ad se recipiebat; ac admittebat.

88. Concordia Evangelistarum.

Abulens. Tolet.

Valde errant dum se judicant.

Albert. Mag.

Matth. 9. n. 12. At Jesus audiens, ait: Non est opus valentibus Medico; sed malè habentibus.

VERSIONES.

Syriacus. Non indigent sani Medico, sed ij, qui malè affecti sunt. Vatablus. Quod ubi Jesus audivit, dixit illis: Non opus habent hi, qui validi sunt Medico, sed qui malè habent.

Aria. Non usum habent Medico. D. Cyprian. Epist. Non est opus sanis Medico ad Ans. D. Gaud. co, sed malè habentibus.

Chryst. hom. 31. Non indigent valentes Medico, malè habentes

ALTER

ALTER TEXTUS.

Matth. 2. n. 17. Hoc audito Jesus ait illis, Non necesse habent sani Medico, sed qui malè habent. Luc. 5. num. 31. Et respondens Jesus, dixit ad illos. Non egent, qui sani sunt, sed, qui malè habent.

EXPOSITIO.

89. Causa mali occurrèdum.

AUDIENS Jesus, vel sua infinita virtute, qua corda penetrat, vel etiam auditu corporis, quia propè erat, & ipsi Pharisei ira, ac odio commoti voces, comprimere non potuerunt, quin clamor ad aures Domini pervenissent, & non ad discipulos dixit, sed ad Phariseos, quia ab illis egressa fuerat murmuratio, & quamvis ipsi cum discipulis loquerentur, ut notat Abulensis 9. 58. Tamen Dominus causam suscepit, & pro eis respondet, quia res ista ad eum pertinebat, & quia discipuli adhuc indocti, & rudes, non nisi inconstanter, ac cum metu, & imperitè responderent: Non est opus valentibus Medico. Responderet Christus quadam parabolica figurâ se animarum Medicum declarans, nam corporum Medicus opus suum habet ad ægrotos, eisq; mederi affectat. Ita cœlestis Medicus opus suum habet ad infirmitates spirituales, quales sunt peccatores, ut latius explicabo quæsiōne sequenti; nec mirum videatur quòd cum his sit in convivio, ut ait Chrystolog. serm. 29. Miraris Iudæe cur miscetur convivio, qui propter peccatores nasci voluit, & non recusavit occidi? Oblatas, cur peccatorum vinum bibat, què pro peccatoribus sanguinem suum fudit.

Chryst. quanta pro nobis fecit.

QUÆSTIO XVI.

Quare Christus dissipet calumniam Phariseorum, sumpta parabola ab agris & benè valentibus?

90. Germana intelligentia.

GERMANA hujus intelligentia est, quòd sicut corporalis Medicus, suum opus habet circa languentes, eoque sanare maxime curat, & quanto magis infirmitate detenti, tanto magis eos ab ea liberare satagit, absque eo, quòd eorum morbis insiciatur. Cum ergo peccatores sint spiritualiter infirmi, nam vitia sunt morbus animæ; convenienter cœlestis Medicus, qui de cœlo ad terram venit, ut peccata depelleret, cum publicanis, ac peccatoribus conversatur, ut eos sanare valeat, absque eo, quòd eorum noxiis coinquinetur, ut ita munus suum adimpleat, ut ait Chrystost. hom. 31. de hac conversatione cum publicanis, Quare inquit, non procul à culpa tantum hæc esse ostendebat, sed principale propositum suum, & laude maxima dignum.

Chryst.

91. Christus Medicus. Psal. 106.

Pro hujus communi solutione tria explicanda: Primò, quis sit Medicus; Secundo, ægroti; Tertiò, sani; Medicus Christus Dominus. Psal. 106. n. 20. Sicut in Evang. Tom. II.

Misit verbum suum, & sanavit eos, Verbum, id est, filius, & Sap. 16. n. 12. Non herba sanavit eos, sed unus Domine sermo, id est, filius. Itai. 53. n. 4. Hilarius. Verè languores nostros ipse tulit. Infirmi, peccatores, & publicani, sani vero, Hilarius, Hieronymus, Beda, Rabbanus, Albertus Magnus intelligunt ipsos Phariseos, qui per suam superbiam se sanos reputabant. Unde ait Albertus Magnus. Non est opus valentibus, id est, vobis, quod vos valere reputatis Apocal. 3. numero 3. Dicis, quòd dives sum, & locupletatus, & nullus ego, & nescis, quia tu es miser, & miserabilis, & pauper, & cæcus, & nudus. Unde periculosissime vivit, qui ægrotat lethaliter & præsumit se sanum, & idèd Medicum non requirit. Hæc Albertus. Unde juxta Divum Hieronymum suggillat Dominus Phariseos, eo quòd Medicum contemnunt, & laudat peccatores cum ipsum requirant. Alii per sanos intelligunt, justos cum Chrystostomo, quòd latius erit explicandum quæsi. 19.

Secundo. Respondet Divus Fulgentius Epistola 7. Quid autem aliud his verbis agitur, nisi, ut omnipotentis Medici manus sub humana salutis effectu desperationis vitio repellatur; ipse quippe dicitur, & Medicus ait: Non indigent qui sani sunt, Medico, dat hæcians Spiritus est Medicus, omnes potest infirmos sanare. Miro pietatis artificio respondet Dominus, non ait Phariseis, cur ita malè judicatis, cur ita obmurmuratis; sed apponit exemplum de Medico, ut ita calumniam depellat, & eis dat animum, ut ad ipsum convertantur, & veniant. Nam cum sit Medicus; infirmis se non negabit, ita reprehendit Christus, ut malum propulset, delinquentes non deterreat ab spe veniæ.

Ex his ergo patet, quare Dominus veniebat ad convivia publicanorum, ut in presenti difficultate ait Divus Paschasius libro 5. in Mattheum. Ostendit igitur Christus suis responsis, cur ad convivia peccatorum intravit; equidem non ut reciperet escas, verum ut præstaret misericordiam ministris, & languentibus, inbulgentia subveniret. Intrabat Dominus ad convivium, veluti ad sumendas escas, & tamen cibos non quærebat, sed animarum salutem, & ad hoc præstandum tanquam Medicus se gerens, aliquando parumper infirmis se contemperabat, ac adaptabat, in convivio, ac conversatione cum eis agens, ut efficacius eos alliceret, ac attraheret ad viam salutis. Unde ait Chrystost. homilia 31. Hæc certè bonum Medicum decent, qui nisi laborantium purredinem ferat, non potest eos doloribus liberare. Vide supra cap. 3. n. 74. & cap. 5. numero 225. & cap. 14. numero 33. & cap. 26. n. 83. & 84.

QUÆSTIO XVII.

Quare calumniantibus Phariseis respondeat Christus in convivio Matthæi, non verò dum ingreditur domum Zachæi?

DEEST Jesus hic in convivio Matthæi, & ingreditur domum Zachæi, in utroque casu calumniatur Pharisei, in convivio Matthæi, ut patet ex superiori textu. Quare cum publicanis, & peccatoribus manducat Magister vester? De ingressu in domum Zachæi. Et cum viderent omnes, murmurabant, dicentes, quòd ad honorem

94.

E E e 2

